

prima instanță: V. Jomiru-Niculiță
instanța de apel: N. Vascan, V. Clima. E. Fistican

dosarul nr. 2ra-1268/18

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ina Nudga

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Dragalin împotriva Inei Nudga cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Inei Nudga împotriva lui Vladimir Dragalin cu privire la diminuarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Ina Nudga și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 7 octombrie 2016, prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă

constată:

La 24 iunie 2015, Vladimir Dragalin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inei Nudga cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 1 decembrie 2014, între Vladimir Dragalin în calitate de locator și Ina Nudga în calitate de locatar a fost încheiat contractul de locațiune, prin care ultimei i-a fost transmis în locațiune apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, pe un termen de 3 luni, cu taxa pentru locațiune în sumă de 150 euro lunar.

Menționează că conform contractului de locațiune a fost stabilit că în caz de neeliberare a apartamentului de către locatar până la 1 martie 2015, termenul contractului se prelungește până la data de 30 aprilie 2015, cu taxa pentru locațiune majorată în sumă de 180 euro lunar, iar după data de 30 aprilie 2015 termenul contractului nu se mai prelungește, urmând a fi eliberat de către locatar necondiționat.

Indică că la data convenită între părți, Ina Nudga nu a eliberat apartamentul închiriat, totodată acumulând restanțe la plata chiriei și în scopul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului la 30 martie 2015, dânsul a expediat în adresa

locatarului Ina Nudga o preîntâmpinare, prin care i-a solicitat eliberarea apartamentului până la 30 aprilie 2015, însă preîntâmpinarea nu a fost recepționată de către ultima, fiind restituită în legătură cu expirarea termenului de păstrare.

Explică că la 19 mai 2015, Ina Nudga i-a solicitat permisiunea de a folosi apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, până la 15 iunie 2015, în legătură cu faptul că nu și-a finalizat reparația în apartamentul său, asumându-și totodată obligația de a elibera apartamentul închiriat benevol până la 15 iunie 2015, însă nici de această dată nu l-a eliberat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 315, 376 Cod civil, art. 94, 96, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, evacuarea forțată a Inei Nudga din apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, ce-i aparține lui cu drept de proprietate, încasarea de la Ina Nudga în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

La 19 august 2015, Vladimir Dragalin a depus o cererea de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat admiterea acesteia, încasarea forțată de la Ina Nudga în beneficiul lui a datoriei pentru chiria apartamentului în sumă de 1200 euro, a datoriei pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 15665,32 lei, a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

În motivarea acesteia a invocat că Ina Nudga a eliberat apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, doar la data de 8 august 2015, însă la momentul eliberării apartamentului Ina Nudga nu a achitat costul chiriei și a datoriilor pentru serviciile locativ-comunale.

Relevă că prin recipisa din 8 august 2015, Ina Nudga a recunoscut datoria pentru chirie în sumă de 1200 euro și serviciile locativ-comunale.

Explică că conform pct. 3 din contractul de locațiune, anume Inei Nudga îi revine obligația de a achita chiria și cheltuielile pentru serviciile locativ-comunale.

Evidențiază că potrivit indicilor facturilor de plată pentru luna iulie 2015, la capitolul servicii locativ-comunale s-au format datorii pentru apa potabilă și menajeră în sumă de 2803,88 lei, pentru energia termică și apă caldă în sumă de 12386,99 lei, pentru deservirea blocului în sumă de 280,32 lei, pentru gaze naturale în sumă 113,85 lei, în total suma datoriei constituind 15665,32 lei, însă la cerința lui de a achita datoriile acumulate, Ina Nudga a refuzat invocând probleme de ordin financiar.

La 15 iunie 2016, Vladimir Dragalin a depus o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la Ina Nudga în beneficiul lui dobânda de întârziere în sumă de 277,48 euro, cheltuielile de judecată și de asistență juridică.

La 18 mai 2016, Ina Nudga a depus cerere reconvențională împotriva lui Vladimir Dragalin cu privire la diminuarea sumei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 26 august 2002 a încheiat contractul de locațiune cu Vladimir Dragalin în privința apartamentului nr. XXXXX din XXXXX mun. XXXXX, unde a locuit aproximativ 13 ani, iar

suma totală achitată pentru locațiunea bunului imobil pentru întreaga perioadă a constituit 21250 euro.

Menționează că în tot acest timp, a efectuat lucrări de reparație din cont propriu în apartamentul închiriat și anume în bucătărie, coridor, a schimbat de multe ori robinetele, țevile și tehnica sanitară, a mobilat apartamentul și a procurat tehnică de uz casnic, întrucât avea speranța că Vladimir Dragalin îi va vinde apartamentul respectiv.

Remarcă că pe parcursul acestor ani, a achitat suma de 552 euro legate de transferurile bănești lui Vladimir Dragalin, în Germania, or. Mainz.

Indică că Vladimir Dragalin și-a asumat responsabilitatea de a compensa cheltuielile legate de achitarea serviciilor de transferuri bănești, la decontările definitive pentru toată perioada de locațiune.

Subliniază că la momentul încheierii contractului de locațiune din 26 august 2002, Vladimir Dragalin avea datorie față de SA „Termocom” în mărime de 1305,49 lei, pe care locatorul i-a promis să o excludă din suma totală a plății pentru locațiune la decontările definitive.

Notează că la 7 august 2015, a scris o recipisă despre suma datoriilor în mărime de 1200 euro, sub presiunea lui Vladimir Dragalin și a semnat-o având teamă că va fi lăsată fără lucrurile personale destul de prețioase.

Relatează că textul recipisei i-a fost dictat personal de avocatul Petru Coșleț.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale, diminuarea sumei de 1200 euro cu suma transferului bănesc din 4 aprilie 2015 în mărime de 450 euro, trimisă prin sistemul „Western Union” pe numele lui Dragalin Vladimir, cu suma cheltuielilor pentru serviciile de transferuri bănești în mărime de 552 euro, diminuarea sumei restante față de SA „Termocom” care constituie 12386,99 lei cu suma datoriilor în mărime de 1305,49 lei care deja existau la momentul încheierii contractului de locațiune, conform facturii de plată nr. 333009 pentru luna iulie 2002 eliberată de ÎM „Infocom”.

La 9 septembrie 2016, Ina Nudga a mai depus o cerere de completare a acțiunii reconvenționale, prin care solicitat încasarea de la Vladimir Dragalin în beneficiul ei, a sumelor primite ilegal de la ea în mărime de 6597,5 dolari SUA.

În motivarea acesteia a invocat că reieșind din condițiile contractului de locațiune din 26 august 2002, plata pentru locațiunea apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX constituită 100 dolari SUA, la care Vladimir Dragalin i-a promis să nu o mărească.

Menționează că Vladimir Dragalin intenționa să revină în perioada concediului în fiecare an din Germania pentru câteva săptămâni și să locuiască în acest apartament, fapt care s-a întâmplat în repetate rânduri și de asemenea Vladimir Dragalin i-a garantat că ulterior, îi va vinde apartamentul.

Relevă că dânsa a achitat plata pentru locațiune în mărime de 100 dolari SUA lunar doar în primii ani de trai în perioada 1 aprilie 2013 – 1 martie 2006, iar în perioada 1 martie 2006 - 1 decembrie 2014 a achitat 150 euro lunar.

Insistă că Vladimir Dragalin nu i-a rambursat niciodată cheltuielile de reparație a apartamentului său.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 7 octombrie 2016, acțiunea lui Vladimir Dragalin a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Ina Nudga în beneficiul lui Vladimir Dragalin suma de 1200 euro cu titlu de chirie și dobânda de întârziere în sumă de 277,48 euro, în total suma de 1477,48 euro.

A fost încasat de la Ina Nudga în beneficiul lui Vladimir Dragalin suma de 12164,55 lei, ca datorie pentru serviciile locativ-comunale pentru apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX și suma de 1345,8 lei cu titlu de taxă de stat, în total suma de 13510,35 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Acțiunea reconvențională intentată de Ina Nudga a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, a fost respins apelul declarat de către Ina Nudga și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 7 octombrie 2016.

La 20 octombrie 2017, Ina Nudga a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii în partea încasării de la ea a sumei de 1200 euro, prin micșorarea sumei până la 198 euro, iar în partea încasării dobânzii de întârziere prin micșorarea sumei de la 244,42 euro la 10,2 euro și admiterea cererii reconvenționale doar parțial și anume în sumă de 1655 euro.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor din dosar, incorect au constatat circumstanțele de fapt ale cauzei, încălcând și normele de drept material.

Notează că contractele de locațiune nu prevedeau suportarea de către ea a cheltuielilor de transfer, însă este vădit faptul că familia lui Vladimir Daragalin aflându-se în Germania și primind de la statul german indemnizații nu dorea să fie depistat că primește bani pentru apartamentul dat în locațiune.

Indică că dânsa este de acord ca din suma de 1200 euro să achite doar restanța de 198 euro.

Iar cu referire la încasarea sumei și dobânzii de 277,42 euro consideră calculul eronat, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au condus de calculele efectuate și prezentate de avocatul Petru Coșleț din sistema „Internet” cu coeficientul anual de 26,5 %, pe când la bănci coeficientul este de 0,5 %-1,5%, adică anual în mediu 1,25 %.

Totodată, cu referire la cererea reconvențională în partea încasării diferenței sumei achitate de către ea în plus în baza contractului cu Vladimir Daragalin din 2 august 2002, când plata pentru arendă era de 100 dolari SUA, iar ulterior a ajuns la 150 euro, consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare reieșind din termenul de prescripție ar fi trebuit să efectueze recalculul pentru ultimii 3 ani a diferenței dintre 100 dolari SUA și 150 euro.

Astfel, susține că conform contractului de locațiune din 26 august 2002 până la 1 decembrie 2014 trebuia să achite 2800 dolari SUA adică 28 luni x 100 dolari SUA = 2545 euro, însă real a plătit 4200 euro.

Iar diferența care trebuia a fi încasată de la Vladimir Dragalin este de 1655 euro (4200 euro-2445 euro = 1655 euro).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 184), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ina Nudga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ina Nudga, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ina Nudga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ina Nudga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton